

יבמות לט

רבא - אידי ואידי דנפלו לה כשהיא שומרת יבם,	אביי	רבה - אידי ואידי דנפלה כשהיא נשואה, וזיקת נשואה עושה ספק נשואה	עולא		
דלא עבד בה מאמר,	דנפלו לה כשהיא שומרת יבם וקסבר אביי: ידו כידה ולכן שומרת יבם ידו פחות מידה	דאיהי קיימא, הוה לה איהי ודאי ואינהו ספק, ואין ספק מוציא מידי ודאי	דנפלה כשהיא ארוסה - זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה	מודים ב"ש וב"ה, שמוכרת ונותנת וקיים	שומרת יבם שנפלו לה נכסים
דעבד בה מאמר. מאמר לב"ש עושה ודאי ארוסה - לדחות בצרה, וספק נשואה - לחלוק בנכסים	דנפלו לה כשהיא תחתיו דבעל	דמותה, הללו באין לירש והללו באין לירש, ויחלוקו	דנפלה כשהיא נשואה - וזיקת נשואה עושה ספק נשואה	ב"ש: יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב	מתה - מה יעשה בכתובתה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה?

קושי על רבה : איתביה אביי : ולב"ש אין ספק מוציא מידי ודאי? והתנן : **נפל הבית עליו ועל אביו, עליו ועל מורישיו, והיו עליו כתובת אשה ובעל חוב**, (ולא היו נכסים לבן משל עצמו)

יורשי האב (ודאי) אומרים	ובעל חוב (ספק) אומר
הבן מת ראשון ואחר כך מת האב (ולכן לא היה לבן נכסים בכלל)	האב מת ראשון ואח"כ מת הבן (ולכן הבן ירש את אביו ומשם אפשר לגבות נכסיו)

ב"ש אומרים : יחלוקו, וב"ה אומרים : **נכסים בחזקתן** ;

והא הכא יורשי האב ודאי, וב"ח ספק, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי!

תירוץ : קסברי ב"ש : שטר העומד לגבות כגבוי דמי.

מקור לחזק את התירוץ : ומנא תימרא? דתנן : **מתו בעליהן עד שלא שתו - ב"ש אומרים** ;

נוטלות כתובתן ואינן שותות, וב"ה אומרים : או שותות או לא נוטלות כתובתן ;

קושי על בית הלל : או שותות? (במדבר ה') **והכ"א פאי"א את אשתו** אמר רחמנא, וליכא!

תירוץ : אלא, מתוך שלא שותות - לא נוטלות כתובתן ;

הסבר החיזוק : והא הכא דספק הוא, ספק זנאי ספק לא זנאי, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי!

אלא ש"מ : שטר העומד לגבות כגבוי דמי.

קושי על אביי מכאן : ואביי, (אמר שב"ש סובר שספק מוציא מידי ודאי – בקשוי על רבה) לותביה

מהא!

תירוץ : דלמא כתובת אשה שאני, משום חינא.

עוד קושי על אביי : ולותביה כתובה דמתניתין! **מתה - מה יעשה בכתובתה ובנכסים הנכנסים**

ויוצאין עמה? ב"ש אומרים : יחלוקו

תירוץ : לא פליגי. (יחלוקו לא נאמר בקשר לכתובה אלא לנכסי מלוג)

קושי : ולא? והא קתני : **מתה, מה יעשה בכתובתה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה? ב"ש**

אומרים : יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב, וב"ה אומרים : **נכסים בחזקתן!**

תירוץ : הכי קאמר : **מתה, מה יעשה בכתובתה? ושבקה, נכסים הנכנסים והיוצאים**

עמה? ב"ש אומרים : יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב, וב"ה אומרים : **נכסים בחזקתן.**

חיזוק לתירוץ מלשון המשנה עצמה : אמר רב אשי : מתניי נמי דיקא, דקתני

יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב, ולא קתני יורשי האב עם יורשי הבעל

קושי על אביי : אי"ל רבא : אי דנפלי לה כשהיא תחתיו דבעל - דכ"ע לא פליגי דידו עדיפא מידה

קביעת ההלכה: איתמר משמיה דר' אלעזר כוותיה דרבא, ואיתמר משמיה דרבי יוסי ברבי חנינא כוותיה דאביי.

קושי על הקביעה: ומי אמר רבי אלעזר הכי? והא אמר רבי אלעזר: מאמר לב"ש אינה קונה אלא לדחות בצרה בלבד!

תירוץ 1: איפוך. ר' אלעזר פסק כאביי

תירוץ 2: ואי בעית אימא: לעולם לא תיפוך, אמר לך רבי אלעזר: כי אמרי אנא - דלא סגי לה בגט אלא דבעי נמי חליצה, לחלוק בנכסים דלא קני מי אמרי?

חיזוק לאביי: אמר רב פפא: דיוקא דמתניתין כוותיה דאביי, ואף על גב דקשיא מתה;

החיזוק מהמשנה: דקתני: **נכסים הנכנסים ויוצאים עמה**, מאי נכנסין ומאי יוצאין? לאו נכנסין

לרשות הבעל, ויוצאים מרשות הבעל לרשות האב,

הסבר מה קשה לאביי: ואף על גב דקשיא מתה, אדמפלגי בגופה ולאחר מיתה, לפלגו בחייה ולפירות!

ותו לא מידי.

מתני'.

מצוה בגדול לייבם, לא רצה - מהלכין על כל האחין, לא רצו - חוזרין אצל גדול ואומרים לו: עליך מצוה, או חלוץ או ייבם.	
תלה בקטן עד שיגדיל	אין שומעין לו, אלא אומרים לו: עליך מצוה, או חלוץ או ייבם
או בגדול עד שיבא ממדינת הים	
או חרש או שוטה	

נוסח 2 - בביאה - כולי עלמא לא פליגי דביאת קטן עדיפא	נוסח 1	
חליצת קטן וחליצת גדול חליצת גדול עדיפא, דהא מצוה בייבום	ביאת קטן עדיפא, דהא מצוה בייבום	דעה 1
כי הדדי נינהו, כי אמרינן מצוה בגדול - לענין יבום, אבל לענין חליצה כהדדי נינהו.	חליצת גדול עדיפא, במקום גדול - ביאת קטן לאו כלום היא.	דעה 2
תנן: לא רצו - חוזרין אצל גדול מאי לאו לא רצו לייבם אלא לחלוץ, וקתני: חוזרין אצל גדול, וש"מ חליצת גדול עדיפא!	לא רצה - מחזירין על כל האחין מאי לאו לא רצה לייבם אלא לחלוץ, וקתני: מהלכין אצל האחין , שמע מינה ביאת קטן עדיפא	חיזוק לדעה 1 ממשנה
לא, לא רצה לחלוץ ולא לייבם		דחיית החיזוק
דכוותה גבי האחין לא רצו לא לחלוץ ולא לייבם, אמאי חוזרים אצל הגדול? למיכפיייה לכפיייה לדידהו!		קושי על הדחייה
כיון דמצוה עליה דידיה רמיא, לדידיה כייפינן		תירוץ
ת"ש: תלה בגדול עד שיבא ממדינת הים - אין שומעין לו; ואי ס"ד חליצת גדול עדיפא, אמאי אין שומעין לו? ניטר דלמא אתי וחליץ!	תלה בקטן עד שיגדיל - אין שומעין לו ואי ביאת קטן עדיפא, אמאי אין שומעין לו? ניטר דלמא גדיל ומייבם!	קושי לדעה 1
ולטעמיך, בקטן עד שיגדיל - אין שומעין לו, אמאי? ניטר דלמא גדיל ומייבם! אלא, כל שהוי מצוה לא שהינן.	ולטעמיך, ובגדול עד שיבא ממדינת הים - אין שומעין לו, אמאי? ניטר דלמא אתי וחליץ! אלא, כל שהוי מצוה לא משהינן.	דחייה